

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.439/2012/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Bass Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Bass László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) I. r. és felperes neve (felperes címe) II. r. felpereseknek-, az elsőfokú eljárásban Dr. Fazekas István jogtanácsos (jogtanácsos címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) I. r., és alperes neve (alperes címe) II. r. alperesek ellen szerződés létre nem jötte és egyéb tárgyában indult perében, a Debreceni Törvényszék 2012. május 21. napján kelt, 3.G..../2011/33. számú ítélete ellen a felperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és kötelezi a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 67 804 (Hatvanhétézer-nyolyszáznégyszáz) Ft-ot, és annak 2010. szeptember 1. napjától kezdődően 2010. december 31. napjáig évi 12,25 %-os, 2011. január 1. napjától kezdődően félévente a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, valamint 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft elsőfokú perköltséget. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 7384 (Hétezer-háromszáznolcvannégyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság 33. sorszámú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 5 552 196 Ft tőkét, és abból 5 000 000 Ft tőke után 2010. július 30. napjától, 552 196 Ft tőke után pedig 2010. szeptember 1. napjától számított törvényes késedelmi kamatokat, valamint 703 015 Ft perköltséget.

Kötelezte az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. r. felperesnek 3 750 000 Ft tőkét, és annak 2010. július 30. napjától számított törvényes késedelmi kamatát, valamint 480 475 Ft perköltséget.

Az I. r. felperesnek a II. r. alperessel szembeni keresetét elutasította.

Az ítélete indokolásában megállapított tényállás szerint az I. r. felperes 2010 júliusában több e-mailt is kapott a ...@citromail.hu <<mailto:...@citromail.hu>> e-mail címről a II. r. alperes nevében (a II. r. alperes a www....hu <<http://www....hu>> hírportál főszerkesztője), amelyben arról tájékoztatták az I. r. felperest, hogy a visszaelemek.hu oknyomozó portál olvasói bejelentést kapott, miszerint a felperesek munkatársainak munkabérét a munkáltató részben feketén fizeti ki, és a cégnél különböző jogszabályba ütköző elszámolások is vannak. Kérte, hogy az I. r. felperes 2010. július 23-án délelőtt 10 óráig írásban jelezzen vissza.

Az I. r. felperes irodavezetője, Z.T. a 2010. július 23-án elküldött e-mailben a vádakat, mint alaptalanokat visszautasította, és tájékoztatta a II. r. alperest, hogy nem járulnak hozzá semmilyen közléshez vagy terjesztéshez. Az ügy tisztázása érdekében személyes találkozót javasolt.

A II. r. alperes válaszelevelében közölte, hogy nincs szükség az I. r. felperes engedélyére az esetleges cikkek közléséhez, és tájékoztatta arról is Z.T.-t, hogy az elmúlt időszakban számos büntetőeljárás indult az oknyomozó portáluk által nyilvánosságra hozott ügyekben. A találkozó időpontjaként 2010. július 26-a délután 14 vagy 14 óra 30 percet jelölte meg.

A II. r. alperes a személyes találkozót telefonon is egyeztetette az I. r. felperes ügyvezetőjének titkárnőjével.

Az I. r. felperes irodavezetője, Z.T. a mindkét felperes önálló cégjegyzésre jogosult ügyvezetőjét is tájékoztatta az e-mail tartalmáról. Az ügyvezető azt az instrukciót adta Z.T.-nak, hogy próbáljon meg mindent megtenni annak érdekében, hogy az írás ne jelenjen meg. Az irodavezető feladatának konkrét tartalmát azonban nem rögzítették.

Az I-II. r. felperes tulajdonosi köre, és cégjegyzési joggal rendelkező vezető tisztségviselőinek személye azonos.

Z.T. 1997 év óta az I. r. felperes munkavállalója, a cégjegyzékben azonban cégjegyzési joggal nem szerepel.

Az I. r. alperes egyik tagja 2008. április 11. napjától - a társaság megalapításától kezdve - a szavazatok 50 %-át meghaladó szavazati joggal kk. II. rendű alperes, akinek törvényes képviselője a II. r. alperes. Az I. r. alperes önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője 2010. július 5. napjától Sz.E.

Az I. r. alperes ügyvezetője 2010. július 20. napján meghatalmazta a II. r. alperest, hogy az I. r. alperes ügyeiben helyette és képviselőként teljes jogkörrel eljárjon a meghatalmazás visszavonásáig.

A II. r. alperes, mint az I. r. alperes képviselője ezen meghatalmazás alapján 2010. július 26-án egy ún. „Együttműködési megállapodás” elnevezésű szerződést kötött a felperesekkel a felperesek székhelyén. A felperesek, mint megrendelők részéről a megállapodást Z.T. írta alá, azt a felperesek által működtetett utazási irodák pecsétjével is ellátta.

Az Együttműködési megállapodás szerint az I. r. felperes, mint megrendelő média-együttműködési megállapodást köt a www....hu <<http://www....hu>> hírportál főszerkesztőjével, valamint annak tulajdonában lévő H. Kft-vel. A szerződés alapján a megrendelő a www....hu <<http://www....hu>> hírportálon (www....hu <<http://www....hu>>) 18 hónapon keresztül 18 db PR cikk fotós megírását, és a megrendelő szabad választásának megfelelően a két honlap közül annak bármelyikén történő megjelenítését rendelte meg. Ezen túlmenően a megrendelő két fő részére a 18 PR cikk elkészítéséhez 10 db utazást biztosít.

Kikötötték, hogy a cikkek csak az utólagos engedélyezés után, annak változás nélküli formátumában jelenhetnek meg.

A www....hu <<http://www....hu>> hírportál nevében a II. r. alperes, mint az I. r. alperes teljes körű meghatalmazott aláírásra jogosult főtulajdonosa vállalta, hogy a megrendelő által meghatározott szempontokat minden tekintetben betartja, és 18 hónapon keresztül havi egy alkalommal a hírportálok valamelyikén a PR cikkeket teljes terjedelmében, változtatás nélkül megjelenteti.

Az I. r. felperes 4 000 000 Ft + áfa, a II. r. felperes 3 000 000 Ft + áfa összegű megbízási díj fizetését vállalta az I. r. alperes által kiállított számla beérkezésétől számított 8 napon belül.

A szerződés keltét követő napon, 2010. július 27-én az I. r. alperes az I. r. felperes részére 9 PR cikk közléséért a www....hu <<http://www....hu>> honlap feltüntetésével 4 000 000 Ft + áfa, összesen 5 000 000 Ft, a II. r. felperes tekintetében 3 000 000 Ft + áfa = 3 750 000 Ft-ról állított ki számlát 2010. augusztus 6-ai fizetési határidővel.

Z.T. az Együttműködési megállapodás aláírását követően tájékoztatta az I-II. r. felperesek tulajdonosát (A.B.H.) az Együttműködési megállapodásról, és átadta neki az írásbeli szerződés egy példányát.

Annak ellenére, hogy az ügyvezető Z.T.-al azt közölte, hogy nem ért egyet a szerződés tartalmával, az I. r. alperes számlájának megérkezését követően, 2010. július 29-én az I. r. felperes 5 000 000 Ft-ot, míg a II. r. felperes 2010. július 30. napján 3 750 000 Ft-ot átutalt az I. r. alperesnek.

Az I. r. felperes a megállapodás alapján 2010 augusztusában az I. r. alperes ügyvezetője, és a II. r. alperes részére K.-án és M.-on díjfizetés nélküli utazást biztosított, amelyek költsége személyenként 155 000 Ft-ot tett ki.

A www....hu <<http://www....hu>> honlapon az Együttműködési megállapodás alapján cikk nem jelent meg. A www....hu <<http://www....hu>> weboldalon 2010. év őszén néhány hétig két cikk- egy ...-i, és egy ...-i utazásról készített beszámoló - volt olvasható, amelyeket azonban a II. r. alperes nem küldött meg előzetes jóváhagyásra. A www....hu <<http://www....hu>> weboldal kb. egy hónapig volt elérhető 2010. szeptember végétől.

A felperesek a II. r. alperes kérése ellenére több utazást nem biztosítottak.

Az elsőfokú bíróság a tényállás részeként állapította meg azt is, hogy a NM Hatóság a II. r. alperes bejelentése alapján 2011. június 16. napján vette nyilvántartásba a ... Iroda hírportált, valamint a ... hu. korrupcióellenes hírportált is.

A felperesek elsődleges kereseti kérelmükben annak megállapítását kérték, hogy a felperesek és az I. r. alperes között 2010. július 26. napján aláírt Együttműködési megállapodás nem jött létre, mivel a megrendelőt és a szolgáltatót nem a cégjegyzésre jogosult személy képviselte, ezért a szerződés létrejöttéhez szükséges egyező akaratnyilvánítás egyik szerződő fél részéről sem történt meg.

A nem létező szerződésből eredő elszámolásra álláspontjuk szerint a jogalap nélküli gazdagodás, illetve a jogalap nélküli birtoklás szabályait kell alkalmazni, és ezért kérte az I.r. alperest az I. r. felperes javára 5 552 196 Ft tőke és járulékai, míg a II. r. alperest 552 196 Ft tőke és járulékai megfizetésére kötelezni a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján.

A II. r. felperes javára ugyanezen a jogcímen kérte az I. r. alperest 3 750 000 Ft tőke, és a Ptk. 301/A. § (1)-(2) bekezdései szerinti késedelmi kamat megfizetésére kötelezni.

Másodlagosan a szerződést megtámadták a Ptk. 210. § (4) bekezdésére hivatkozással, azt állítva, hogy a felperesek a II. r. alperes által tanúsított fenyegetés miatt tették meg szerződéses nyilatkozataikat, és a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján a szerződéskötés előtti helyzet visszaállítása érdekében kérték az alpereseknek a felperesek által nyújtott szolgáltatások visszafizetésére kötelezését.

Harmadlagosan a keresetük jogcímeiként a Ptk. 207. § (4) bekezdését, és a 200. § (2) bekezdését jelölték meg, és kérték a Ptk. 237. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmények alkalmazását.

E körben arra hivatkoztak, hogy az Együtműködési megállapodás színlelt és semmis, mivel a feleknek nem volt valós ügyleti akarata a PR cikkek megjelentetése. Az ügylet által leplezett szerződés pedig nyilvánvalóan jó erkölcsbe, az üzleti életben tisztességesen gondolkodó emberek értékrendjébe ütközik.

Negyedlegesen abban az esetben, ha a bíróság álláspontja szerint az Együtműködési szerződés létrejött, illetve az a felperesek által megjelölt okokból nem érvénytelen, úgy a Ptk. 319. § (3) bekezdése alapján kérték az alperesek marasztalását.

Kérték az alpereseknek a perköltségük megfizetésére kötelezését is.

Az alperesek a keresetek elutasítását, és a felperesek perköltségben való marasztalását kérték.

Vitatták azt a kereseti hivatkozást, hogy a II. r. alperes, illetve a felperesek nevében aláíró személy nem rendelkezett az Együtműködési megállapodás megkötésére képviseleti joggal, illetve vitatták a felpereseknek az érvénytelenség körében tett állításait, és azt, hogy a ...@citromail.hu <<mailto:...@citromail.hu>> e-mail címről a II. r. alperes küldött volna az Együtműködési megállapodás megkötését megelőzően leveleket a felperesnek. Az utazásoknak a felperesek által megjelölt költségét is vitatták, azt - a jogalap vitatásának fenntartása mellett - összecszerűen személyenként 155 000 Ft-ban ismerték el.

Az elsőfokú bíróság az I. r. felperes kereseti kérelmét részben, a II. r. felperes kereseti kérelmét pedig teljes egészében alaposnak találta.

A perben becsatolt okiratok alapján megállapította, hogy 2010. július 26. napján a felperesek és az I. r. alperes között a Ptk-ban külön nem nevesített olyan Együtműködési megállapodás jött létre, amely alapján az I. r. felperes 2010. július 29. napján 5 000 000 Ft-ot, míg a II. r. felperes 2010. július 30. napján 3 750 000 Ft-ot megfizetett az I. r. alperesnek.

A felperesek kereseti kérelmei közül elsődlegesen azt vizsgálta meg, hogy a szerződés létrejött-e.

Ebben a körben az elsőfokú bíróság mindenekelőtt azt fejtette ki, hogy a vezető tisztségviselőknek Gt. 29. § (1) bekezdése szerinti képviseleti joga nem zárja ki azt, hogy a gazdasági társaság a polgári jog általános szabályai szerint is ún. ügyleti képviselettel (Ptk. 222. §-a) képviseltethesse magát. A külső jogviszonyokban tehát a vezető tisztségviselő meghatalmazást adhat a társaság képviseletére.

A peres iratok közzé 3/A/1. sorszám alatt becsatolt okirat bizonyította, hogy a II. r. alperes az I. r. alperestől ügyleti meghatalmazást kapott.

Az elsőfokú bíróság a felperesek oldalán is megállapíthatónak találta azt, hogy Z.T. meghatalmazással rendelkezett az ügyleti képviseletre. Z.T. tanúvallomása szerint ugyanis

az I-II. r. felperesek ügyvezetője, A.B.H. a szerződés aláírását megelőzően azt kérte tőle, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az e-mailben említett írás ne jelenhessen meg.

Előadta azt is, hogy a megállapodás megkötését követően az írásbeli szerződést átadta az ügyvezetőnek, és a szerződés pénzügyi teljesítésére is azt követően került sor, hogy az ügyvezető engedélyezte a pénz utalását. Ezt az előadást erősítette meg B.H.A. tanúvallomása is.

Az elsőfokú bíróság szintén a szerződés létrejöttére utaló magatartásként értékelte azt, hogy a felperesek a pénzügyi teljesítésen kívül két utazást is biztosítottak az alperesek részére. A szerződés aláírása során Z.T. a felperesek képviselőjeként lépett fel, mindkét cég képviselőjére jogosult személyként írta alá a megállapodást bélyegző használata mellett, a felperesek irodahelyiségében. Z.T. eljárásának jogszerűségét igazolja az is, hogy B.H.A. ügyvezető a „vészhelyzet” elhárítása érdekében a munkavállaló jogkörét nem korlátozta.

Mindezen indokok alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperesek és az I. r. alperes között 2010. július 26. napján a szerződés létrejött.

A Legfelsőbb Bíróság 2/2010. (VI.28.) PK véleményének 6.a. pontja szerint ezt követően az elsőfokú bíróság a felpereseknek a szerződés semmisségére történő hivatkozását vizsgálta meg.

A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felpereseknek azt kellett bizonyítani, hogy a perbeli Együttműködési megállapodás megkötésére ténylegesen azért került sor, hogy a 2010. július 22-ei e-mailben említett oknyomozó cikk ne jelenjen meg a felperesekről.

A II. r. alperes vitatta a perben, hogy a ...@citromail.hu <<mailto:...@citromail.hu>> e-mail címről a felperes által 8/F/1-8/F/2. sorszám alatt becsatolt leveleket ő küldte volna, azt azonban elismerte, hogy ő a www....hu <<http://www....hu>> hírportál főszerkesztője.

Az elsőfokú bíróság a levelek tartalma és a szerződéskötés körülményei alapján azt állapította meg, hogy még abban az esetben is, ha az ezt az e-mail címet nem a II. r. alperes használta, vagy az e-mailt nem ő írta, annak megírására nyilván a II. r. alperes érdekében került sor. Az Együttműködési megállapodás megkötésére a 2010. július 23-ai e-mailben megjelölt időpontban, 2010. július 26-án került sor, a levelekben is oknyomozó portál szerepel hasonlóan az Együttműködési megállapodás tartalmához.

Abból a tényből, hogy az Együttműködési megállapodás 2., 3., 5. bekezdéseiben aláhúzva szerepel a www....hu <<http://www....hu>> hírportálra való utalás, az elsőfokú bíróság egyértelműen arra következtetett, hogy a szerződés megkötésére a felperesek által megjelölt motiváció miatt került sor.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a II. r. alperes azon nyilatkozatait, miszerint a perbeli megállapodásban a www....hu <<http://www....hu>> hírportál azért került feltüntetésre, mert csupán azt rögzítették, hogy melyek azok a hírportálok, amelyeket a II. r. alperes működtet, illetve annak a II. r. alperesi nyilatkozatnak sem tulajdonított ügydöntő jelentőséget, miszerint a www....hu <<http://www....hu>> hírportálon, mint korrupcióval foglalkozó hírportálon semmilyen reklámmal kapcsolatos anyag nem jelenhet meg. Ezzel szemben az Együttműködési megállapodás tartalmilag végig erről a hírportálról szól, és az I. r. alperes által a felperesek részére kiállított számlán is a PR cikk írásos közlés megjelölés alatt a www....hu <<http://www....hu>> hírportál neve szerepel.

Az elsőfokú bíróság álláspontját támasztotta alá Fné H.A. tanúvallomása is.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a tény is, miszerint a perbeli szerződés megkötésekor még az alperes által is elismerten nem működött a www...hu <<http://www...hu>> hírportál azt támasztja alá, hogy a felpereseknek ténylegesen nem volt szerződéses akarata a PR cikkek megíratására nézve, mivel a még létre sem hozott hírportálon történő megjelentetésre nem kötnek a cégek olyan szerződést, amely alapján több millió forintot a teljesítést megelőzően kifizetnek egy referenciával nem rendelkező személynek.

Mindezen bizonyítékokra tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdését alkalmazva úgy foglalt állást, hogy az Együttműködési megállapodás megkötésére ténylegesen nem a szerződésben megjelölt okból, hanem azért került sor, hogy az oknyomozó hírportálon ne jelenjenek meg a felperesekre nézve negatív tartalmú újságcikkek.

Ezt követően az elsőfokú bíróság azt vizsgálta meg, hogy az ilyen tartalmú szerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint nyilvánvalóan a jó erkölcsbe ütközik-e. E körben megjegyezte, hogy bár más országoktól eltérően Magyarországon nem tiltott, és általánosságban nem ítélik el azt, ha egy PR cikk megjelentetéséért valaki fizet, azonban abban az esetben, ha ilyen cikk megírásáért azért fizetnek, mert valójában a szerződés célja az, hogy a szerződő fél a felperesekre negatív tartalmú cikk megírásától tartózkodjon, ez olyan magatartásnak minősül, amely az általánosan kialakult erkölcsi normákat sérti. Egy tisztességesen eljáró újságíró ugyanis pénzt nem kérhet esetlegesen negatív dolgok elhallgatásáért.

Az elsőfokú bíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a társadalom által általánosan elfogadott jó erkölcsbe ütközik az a tényleges cél, illetve indok és ok, ami miatt a perbeli Együttműködési megállapodás megkötésére sor került.

A felperesek és az I. r. alperes között 2010. július 26-án létrejött megállapodás tehát a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján semmis, ezért az elsőfokú bíróság a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszaállításáról, és kötelezte az I. r. alperest a felperesek által kifizetett díj, valamint a 155 000 Ft összegben elismert négy utazás költségeinek a visszafizetésére. Az utazás költségét az alperesek által elismert 155 000 Ft-os összegben vette figyelembe, mivel ezen túlmenően, magasabb mértékű költséget az I. r. felperes nem bizonyított.

A szerződéskötés előtt fennállt helyzet visszaállítása körében az I. r. alperes részére az elsőfokú bíróság nem számolt el teljesítést, mivel az I. r. alperes nem tett eleget az e vonatkozásban őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek. A NM Hatóság által a T. Iroda tesztelő hírportál nyilvántartásba vétele is a II. r. alperes kérelmére történt, és a felperesek vitatták, hogy ezen a hírportálon ténylegesen 18 hónapon keresztül a szerződés szerinti teljesítés megtörtént volna, a cikkek előzetes kontrollra megküldése után.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 177. § (1) bekezdése szerint nem vette figyelembe bizonyítási eszközként a Farkas Zoltán által készített, szakértői vélemény elnevezésű beadványt.

Az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak az I. r. felperesnek a II. r. alperessel szembeni keresetét. Az Együttműködési megállapodásban a felperesek az I. r. alperes részére vállalták két fő megjelölése mellett az utazás biztosítását. Önmagában az a tény, hogy a második személy a II. r. alperes volt, még nem ad alapot arra, hogy a felperes az általa megjelölt jogcímen a szerződés érvénytelensége folytán a II. r. alperessel szemben érvényesíthessen igényt.

A peresztes I. r. alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a kereseti illetékből, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított összegű ügyvédi

munkadíjból, valamint a felperes által igazolt utazási költség 50 %-ából álló perköltség megfizetésére. Az igazolt útiköltséget csupán azért vette 50 %-ban figyelembe, mivel a felperesi képviselő mindkét felperest együttesen képviselte a tárgyalásokon. Mivel a II. r. alperesnek igazolt perköltsége nem merült fel, ezért mellőzte az ő vonatkozásában a perköltség fizetési kötelezettségről való rendelkezést.

Az ítélet ellen az I. r. felperes és az I. r. alperes nyújtott be fellebbezést.

Az I. r. alperes fellebbezését, mint elkésettet az elsőfokú bíróság a 38. sorszámú végzésével hivatalból elutasította. A fellebbezési határidő elmulasztása jogkövetkezményeinek orvoslása érdekében benyújtott igazolási kérelmet pedig a Debreceni Ítéltábla a Gf.III.../2012/2. számú, a Kúria Pf.VI.../2012/2. számú végzésével helybenhagyott végzésével elutasította.

Az I. r. felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a részben és akként történő megváltoztatását kérte, hogy az ítéltábla kötelezze a II. r. alperest 552 196 Ft és annak 2010. szeptember 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére.

Fellebbezése nem támadta az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. alperest az I. r. felperes javára marasztaló rendelkezését, azonban az I. r. felperes álláspontja szerint a bíróság nem helytállóan alkalmazta a Ptk. 237. § (1) bekezdését a II. r. alperes tekintetében. Fellebbezési hivatkozása szerint az eredeti állapot helyreállítása során abból kell kiindulnia a bíróságnak, hogy az érvénytelen szerződés alapján melyik szerződő fél milyen szerződéses szolgáltatáshoz jutott hozzá.

A perbeli Együttműködési megállapodásban szerződő félként a szerződés (2) bekezdése szerint az I. r. alperes mellett a II. r. alperes is félként vett részt, ezért az elsőfokú bíróság megalapozatlanul jutott arra a megállapításra, miszerint a II. r. alperes „véetlenül” részesült az I. r. felperes által biztosított utazásban.

Az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna vizsgálnia azt, hogy a II. r. alperes a szerződés teljesítése során milyen szerződéses szolgáltatásban részesült.

A szerződés alapján egyértelmű az, hogy az utazások biztosítása annak érdekében történt, hogy a megbízottak a saját élményeik alapján megírassák a PR cikkeket. A perbeli két utazáson az I. r. alperes törvényes képviselője, illetve a II. r. alperes vett részt. A II. r. alperes azonban nem véletlen haszonélvezője volt ezen szerződéses szolgáltatásnak, hanem az egyik címzettje.

Az alperesek egyező nyilatkozata alapján megállapítható az is, hogy az I. r. alperes tevékenységében az I. r. alperes törvényes képviselője nem vesz részt, a cikkeket a II. r. alperes írta volna, illetve írta. A szerződéssel kapcsolatos minden ügyet a II. r. alperes végzett, az I. r. alperes ezen állítását a II. r. alperes nem cáfolta.

Az I. r. felperes álláspontja szerint ezért a szerződéskötés előtt fennállt helyzet visszaállítása során a II. r. alperestől is visszajár az általa igénybe vett utazás ellenértéke.

Az I. r. felperes fellebbezése csupán az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes keresetét a II. r. alperessel szemben elutasító rendelkezését érintette, ezért a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének csupán ez a rendelkezése képezte a másodfokú eljárás tárgyát.

Az ítélet tábla 2. sorszámú felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítélet tábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja, és a (4) bekezdése szerint a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában azt állapította meg, hogy a perbeli „Együttműködési megállapodás” a felperesek és az I. r. alperes között jött létre.

Az ítélet tábla megalapozottnak találta az I. r. felperesnek a perbeli megállapodás második bekezdésére történt hivatkozását annak alátámasztására, hogy a megállapodást a II. r. alperes is szerződő félként kötötte meg a felperesekkel.

Az együttműködési megállapodásnak a fellebbezésben hivatkozott második bekezdése szerint: „a szerződés tárgya a Best Reisen Utazási Iroda, mint megrendelő média együttműködési megállapodást köt a www....hu <<http://www....hu>> hírportál főszerkesztőjével, valamint annak tulajdonában lévő I.rendű alperes neve I.rendű alperes címe szám alatti vállalkozással”.

A szerződés ezen rendelkezését a Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint, nyelvtanilag értelmezve egyértelműen megállapítható, hogy a szerződést a hírportál főszerkesztője, a II. r. alperes, valamint a I.rendű alperes (I. r. alperes) kötötte meg a megrendelővel.

A szerződés rendelkezései nem adnak egyértelmű eligazítást arra vonatkozóan, hogy a megrendelt 18 PR cikk elkészítéséhez a 10 db utazást két fő részére kinek biztosítja az I. r. felperes. Abból a tényből azonban, hogy a II. r. alperes is külön szerződést kötő félként lett megjelölve a megállapodás második bekezdésében, és a szerződés tartalma szerint ő személyesen - igaz, mint az I. r. alperes aláírásra jogosult főtulajdonosa, és a hírportál főszerkesztője - vállalta a megrendelő által meghatározott szempontok betartását, valamint abból a tényből is, hogy a II. r. alperes és az I. r. alperes törvényes képviselője vett részt ezeken az utazásokon, az ítélet tábla alaposnak találta azt a felperesi fellebbezési kérelmet, hogy a bíróság a II.r. alperest is kötelezze a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmis szerződés érvénytelensége folytán, az eredeti állapot helyreállítása körében a kapott szolgáltatás értékének a megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság az alperesek elismerése és a felperesi bizonyítás sikertelensége folytán az utazások értékét 155 000 Ft/fő/út összegben állapította meg. Az I. r. alperest kötelezte a 4 db utazás értékének a megfizetésére, ám csak a felperesnek az I. r. alperessel szembeni kereseti kérelme erejéig, azaz 620 000 Ft helyett 552 196 Ft összegben.

Az elsőfokú bíróság az egyes utazások értékének meghatározása körében megalapozottan fogadta el az utazások értékét az alperesek által elismert összegben, a felperes az utaknak a keresetében állított bekerülési értékét a perben nem tudta bizonyítani, ezért az ítélet tábla is elfogadja azoknak 155 000 Ft/fő/utazás összegben való meghatározását. Az I. r. felperes tehát összesen a 4 db utazás ellenértékéért 620 000 Ft-ra lenne jogosult, amit a Ptk. 334. § (1) bekezdése és a felperes kereseti kérelme alapján is az I-II. r. alperesek 50-50 %-ban lennének kötelesek megfizetni. Ebből azonban az elsőfokú bíróság ítéletének ellene irányuló fellebbezés hiányában már jogerőre emelkedett rendelkezése szerint az I. r. alperes 552 196 Ft-ot köteles megfizetni.

Ezért az ítéltábla az I. r. felperes fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. felperes keresetét a II. r. alperessel szemben elutasító rendelkezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta, és a II. r. alperest a 620 000 Ft - 552 196 Ft = 67 804 Ft tőke, valamint ennek 2010. szeptember 1. napjától kezdődően félévente, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének, mint késedelmi kamatnak, valamint 12 700 Ft elsőfokú perköltségnek az I. r. felperes javára történő megfizetésére kötelezte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az I. r. felperes a másodfokú eljárásban 12 %-ban lett pernyertes, ezért a fellebbezésén lerótt 44 000 Ft fellebbezési illetékből a II. r. alperes köteles a felperesnek 5280 Ft-ot megfizetni.

A nagyobb részben a másodfokú eljárásban is pernyertes II. r. alperesnek a másodfokú eljárással igazolt költsége nem merült fel, ezért az ítéltábla a II. r. alperest kötelezte, hogy fizessen meg az I. r. felperesnek 5280 Ft fellebbezési illetékből, valamint a felperes jogi képviselőjének a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján 13 800 Ft + áfa = 17 532 Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltség 12 %-át, azaz 2104 Ft ügyvédi munkadíjat, mindösszesen 7384 Ft másodfokú perköltséget.

Debrecen, 2013. június hó 14. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó